

Η ΑΠΟΤΥΧΙΕΣ ΤΟΥ ΩΡΑΙΟΥ ΦΥΛΟΥ

Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ - ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΕΠΡΟΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΣΚΟΤΛΑΝΤ ΓΙΑΡΝΤ!...

Γιατί διέγραψε από τα στελέχη της τις γυναίκες ή αγγλική αστυνομία. Τρία σπουδαία ελαττώματα. 'Η προδοσίες των γυναικών. 'Η περιπέτεια του Κάμμου Γκριζαρντ.— Τ' αναφυλλητά της άστου νόμου Κάρπερ.— 'Η «υπόθεσις της λαίδης Μάρτσιας» κλπ, κλπ.

Η Σκότλαντ Γιάρντ, ή περίφημη μυστική αστυνομία της 'Αγγλίας, έδωξε έσχάτως από τα στελέχη της όλες τις γυναίκες! Στην Σκότλαντ Γιάρντ δεν ύπηρετούν σήμερα παρά μόνον άνδρες. "Ενα άδυσώπητο πνεύμα μισογυνισμού άναστάτωσε όλόκληρη αυτή την παληά αστυνομική ύπηρεσία. Κι' έτσι, δεν μπορεί τώρα κανείς να βρής στην 'Αγγλία ούτε μια γυναίκα «μυστικό άστου νόμο». 'Η Σκότλαντ Γιάρντ προτιμάει τους άνδρες...

Μά γιατί άρα γε; Τι έκαναν πάλι ή γυναίκες; 'Απλούστατα, τά έκαναν πάλι θάλασσα, όπως είνε αδιόρθωτες, σαν την προμάμη τους, την Εύα! Κι' ώστόσο, μέχρι πρό τινος, ή αγγλική αστυνομία ύπερηφανευόταν για τά γυναικεία στελέχη της, για τις περίφημες της γυναίκες - ντέτεκτιβ, που έλεγαν ότι ήσαν ό φόβος και ό τρόμος των κακοποιών τόσο του ίσχυρού όσο και του άσθενούς φύλου. "Όλα αυτά, δηλαδή, άπεδείχθησαν ως θρύλος και τίποτε περισσότερο. Μπορεί, βέβαια, μια ή δυό γυναίκες να διέπρεψαν για λίγο καιρό στην αστυνομική καριέρα τους. Στο σύνολο όμως, ή γυναικεία συνεργασία έβλαψε τρομερά, αντί να ώφελήση, την Σκότλαντ Γιάρντ.

Κατά τους "Αγγλους άστυνομικούς, ή γυναίκες ύστερούν των άνδρών, στο άστυνομικό έπάγγελμα, γιατί έχουν τρία μεγάλα κι' αδιόρθωτα ελαττώματα:

Πρώτ' απ' όλα ή περίφημη «διαίσθησι» τους εξαφανίζεται όταν δεν πρόκειται ν' ανακαλύψουν τις άπιστίες του άνδρός τους. Μια σύζυγος που ύποπτεύεται τον άνδρα της ότι την άπατά, παρουσιάζει το άξιοθαύμαστο φαινόμενο μιας έκπληκτικής «διασθήσεως».

Και φυσικά, σε μια τέτοια κατάσταση είνε μια πρώτης τάξεως άστυνομικός. Μά όταν πειά δεν προκειται ν' ανακαλύψη τις κρυφές τρέλλες του άνδρός της, ή γυναίκα δεν έχει διόλου κανενός είδους διαίσθησι, για μια ύπόθεσι που δεν την άφορά άμέσως! Κι' έπειτα, ως συμπλήρωμα αυτής της μειονεκτικής θέσεως της έχουμε και το γεγονός ότι ή γυναίκα δύσκολα άμύνεται άποτελεσματικά σε μια άνδρική επίθεσι.

Δευτέρα διαπίστωση της γυναικείας άνικανότητος είνε το ότι ή γυναίκες δεν κατορθώνουν ποτέ να μεταμφιεστούν με έστω και σχετική επιτυχία. Κι' ενώ ένας άνδρας μπορεί θαυμάσια να παρουσιασθή ποτέ ως λόρδος και ποτέ ως άπάχης, ή γυναίκα δύσκολα καταφέρνει να περάση από τη μια κοινωνική τάξι στην άλλη δίχως άμέσως να προδοθή.

Τέλος, τρίτο έπιχείρημα κατά των γυναικών, είνε το έξης: 'Η γυναίκες είνε σκλάβες του νευρικού τους συστήματος. Είνε πάρα πολύ ευαίσθητες, πάρα πολύ ευπαθείς και πάρα πολύ... έρωτοπαθείς!

Αυτά είνε τά κυριώτερα έπιχειρήματα κατά των γυναικών που παρουσιάζουν οι "Αγγλοι άστυνομικοί. "Όσο τώρα για τά παραδείγματα, τις «άποδείξεις» αυτής της κατωτερότητας έναντι των άνδρών, τά χρονικά της Σκότλαντ Γιάρντ είνε συντριπτικά για τις γυναίκες... 'Ιδού δε μερικά από αυτά, τά πιο χαρακτηριστικά:

'Εδώ και τρία χρόνια, οι άστυνομικοί της Σκότλαντ Γιάρντ είχαν ανακαλύψει τά ίχνη ενός διασήμου άπατεώνος, ενός άριστοκράτου λωποδύτου, ενός νέου 'Αρσέν Λουπέν του Λονδίνου, του Κάμμου Γκριζαρντ, που ήταν ειδικός στην κλοπή και στο πούλημα κλεμμένων χρυσαφικών, Μά, έπειδή δεν εί-

χαν άποδείξεις, δεν μπορούσαν άκόμη να τον συλλάβουν. Μια ήμερα λοιπόν, τά «λαγωνικά» της Σκότλαντ Γιάρντ κατέφυγαν στην βοήθεια μιας ώραιότητας γυναίκας - ντέτεκτιβ και την διέταξαν να σαγηνεύση τον άριστοκράτη λωποδύτη και να τον κάνει να της προσφέρη μερικά κοσμήματα άξιας ως δώρον για τά γοητευτικά θέληγτρά της. "Αν ό λωποδύτης προσέφερε σ' αυτήν κλεμμένα διαμαντικά, ή ύπόθεσις είχε τελειώσει. Οι άστυνομικοί δεν είχαν να κάνουν τίποτε άλλο παρά να προθούν στη σύλληψί του...

"Ετσι κι' έγινε. 'Η ώραια άστυνόμος δεν άργησε να ξετρελλάνη τον Κάμμου Γκριζαρντ και να δεχθή ως δώρο από αυτόν διάφορα πανάκριβα διαμαντικά. 'Η «γόησσα» της Σκότλαντ Γιάρντ, όπως ήταν συμφωνημένο, έφερε άμεσως στους προϊσταμένους της αυτά τά κοσμήματα, μα προς μεγάλη κατάπληξι των άστυνομικών, τά διαμαντικά αυτά δεν ήσαν διόλου κλεμμένα! 'Ο Κάμμου Γκριζαρντ τά είχε άγοράσει σ' αλήθεια από τά καλύτερα κοσμηματοπωλεία του Λονδίνου. Τι είχε συμβή λοιπόν; Δεν έκλεθε πειά ό άριστοκράτης λωποδύτης; "Όχι. 'Ο Κάμμου Γκριζαρντ δεν είχε άλλάξει «έπάγγελμα». 'Απλούστατα, ή γυναίκα - ντέτεκτιβ είχε προδώσει την Σκότλαντ Γιάρντ! 'Αντί να κάνει τον λωπο-

δύτη να την άγαπήση, είχε έρωτευθή τρελλά τον Κάμμου Γκριζαρντ. Κι' έτσι, άφου του έξωμολογήθηκε το «παιχνίδι» της, συμφώνησε μαζί του να κοροϊδέψη την Σκότλαντ Γιάρντ με τ' αλήθινά κοσμήματα!...

'Ιδού τώρα και μια άλλη μεγάλη άπογοήτευσι της αγγλικής άστυνομίας από τις γυναίκες:

'Η «υπόθεσις Πάτρικ Μάχων» είχε άναστατώσει έδώ και λίγο καιρό το Λονδίνον. "Ενας τζέντλεμαν έθεωρείτο ύποπτος για μερικά φρικώδη έγκλήματα. 'Υπήρχαν ύπόνοιες ότι είχε τεμαχίσει τέσσερες γυναίκες, άφου πρώτα τις βασάνισε στη συνοικία του Σόχο. 'Η άστυνομία δεν είχε κατορθώσει ν' ανακαλύψη τίποτε άλλο παρά μόνο την τρυφερή φίλη και σύνενοχο δίχως άλλο του Πάτρικ μια κάποια μίς Ντούγκαν. 'Η Σκότλαντ Γιάρντ λοιπόν κατέφυγε πάλι σε μια γυναίκα-ντέτεκτιβ για να κατορθώση ν' άποσπάση κανένα μυστικό από αυτήν την ύποπτη φίλη του έγκληματίου. Αυτή τη δουλειά την ανέλαβε ή άστυνόμος Κάρπερ,

που έθεωρείτο ως δαιμόνιος... Μά φαντάζεσθε την έκπληξι του πόλισημαν που φύλαγε στο διπλανό διαμέρισμα, όταν ύστερ' από δυό ώρες συνομιλίας της Ντούγκαν με την Κάρπερ άκουσε γοερά αναφυλλητά στο δωμάτιο της πρώτης. Περίεργος, μπήκε μέσα και βρήκε τις δυό γυναίκες να κλαίνε άγκαλιασμένες τρυφερά!... 'Η Κάρπερ είχε κατορθώσει πράγματι ν' άποσπάση το μυστικό της Ντούγκαν, μα... είχε έξωμολογηθή κατόπιν σ' αυτήν την άποστολή της. Κ' ή δυό γυναίκες, μπροστά στο αδιέξοδο που είχαν βρεθή ξαφνικά, δεν ήξεραν τί να κάνουν κ' είχαν άρχισει τά κλάματα!...

Τρίτη περίπτωση, είνε ή άκόλουθος: Μια μεγάλη τυχοδιώκτρια του Λονδίνου, ή «λαίδη Μάρτσια», είχαν άφανίσει κυριολεκτικά την άριστοκρατία του Σίτυ με τις άπάτες της. 'Εσχάτως ή άστυνομία είχε πληροφορηθή ότι ή «λαίδη Μάρτσια» είχε νοικιάσει έναν παλαιό πύργο, τον είχε στολίσει κι' έπιπλώσει με την βοήθεια διαφόρων άνυπόπτων έμπορων κι' έτοιμαζόταν με την συνεργασία ενός ψευτοσυμβού-

(Συνέχεια στην 53 σελίδα)

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΠΥΡΓΟΔΕΣΠΟΙΝΑ

(Συνέχεια από την σελίδα 49)

ὄποδοχῆς πού τοὺς ἀξίζει... Λεονώρα μου, σ' εὐχαριστῶ...
Καὶ τραβῶντας τὴν κόμησά τὴν ἀγκαλιά τὴν ἐφίλησε
μὲ πάθος.

"Ἐξαφνα, τὴ στιγμή ἐκείνη, οἱ δυὸ νέοι ἄκουσαν μιὰ πόρτα
ν' ἀνοίγη πίσω τους.

Γύρισαν κ' οἱ δυὸ τρομαγμένοι κι' ἀντίκρισαν τὸ σύζυγο
τῆς Λεονώρας, τὸν κόμητα Ἰνγκάσι, ὁ ὁποῖος εἶχε γυρίσει
ἀπρόοπτα ἀπὸ τὸ μέτωπο μὲ κάποια ἀποστολή.

Ὁ κόμης κρατοῦσε στὰ χέρια του τὸ περίστροφό του...
Ὁ λοχαγὸς Μπιάνκι θέλησε νὰ τραβήξῃ κι' αὐτὸς τὸ δικό
του, ἀλλὰ δὲν πρόφτασε... Ὁ κόμης πυροβόλησε στὴ στιγμή
καὶ τὸν σῶριασε νεκρὸ, μπρὸς στὰ πόδια τῆς κομῆσσης, ἡ
ὁποία ἦταν σὰν τρελλὴ ἀπὸ τὴ φρίκη τῆς κ' ἡ ὁποία λιπο-
θύμησε ὅταν εἶδε τὸ φίλο τῆς νὰ πέφτῃ κάτω νεκρὸς.

Ὅταν ἔπειτ' ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα, ἡ κόμησσα συνήλθε, θρι-
σκόταν στὸ κρεβάτι τῆς. Μπροστὰ τῆς στεκόταν ὁ κόμης
Ἰνγκάσι.

— Τί εἶνε αὐτὸ, κυρία; τὴν ρώτησε, ὅταν τὴν εἶδε ν' ἀνοί-
γῃ τὰ μάτια τῆς. Ἐρωτικὸ γράμμα ἢ ἔγγραφο κατασκο-
πειας;

Καὶ τῆς ἔδειξε τὸ χαρτί, στὸ ὁποῖο ὁ Μπιάνκι εἶχε ἀντι-
γράψει τὸ χάρτη τοῦ αὐστριακοῦ ἐπιτελείου.

— Ἐγγραφο κατασκοπειας, ἀπάντησε μὲ σταθερὴ φωνὴ
ἡ κόμησσα. Σκότωσέ με, ἂν θέλῃς! Θὰ πεθάνω γιὰ τὴν πα-
τρίδα μου!

Ὁ κόμης ἔκανε μιὰ κίνησι, σὰν νὰθελε νὰ ὀρμήσῃ ἐναν-
τίον τῆς. Ἐπειτα ὁμως συγκρατήθηκε. Ἔσκυψε τὸ κεφαλί
του καὶ θύγηκε ἔξω.

***

"Ἐπειτα ἀπὸ λίγες μέρες ἀρχίζε ἡ αὐστριακὴ ἐπίθεσις.
Κι' ἐνῶ οἱ κρότοι τῶν κανονιῶν ἀνηχοῦσαν μακρὰ, ἡ Λεο-
νώρα κοίτονταν στὸ κρεβάτι τῆς, προσβεβλημένη ἀπὸ τυφο-
ειδῆ πυρετὸ, τὸν ὁποῖο τῆς εἶχαν προκαλέσει ὅλες αὐτὲς ἡ
συγκινήσεις... Ἐν' ἀπόγευμα, μπῆκε στὸ δωμάτιό τῆς ὁ σύ-
ζυγός τῆς, ὠχρὸς καὶ καταβεβλημένος. Πλησίασε στὸ κρεβ-
βάτι τῆς καὶ, σκύβοντας, φίλησε τὸ φλογισμένο μέτωπό τῆς.
Ἐπειτα ἄφησε δίπλα τῆς σ' ἕνα τραπέζι κάποιο σημεῖωμα
κι' ἔφυγε ἀθόρυβα.

«Φεύγω γιὰ τὴ μάχη, — τῆς ἔγραφε στὸ σημεῖωμά του. Κανένας δὲν
ἔμαθε ὅσα ἔγιναν στὸν πύργο. Σὲ συγχωρῶ! Θὰ θρῆς τίς τελευταῖες μου
ἐπιλήσεις στὸ χρηματοκιβώτιό μου. Ὅλη ἡ περιουσία μου εἶνε δική σου.
Ζῆσε εὐτυχισμένη καὶ μὴ μὲ ξεχνᾷς».

Σὲ δυὸ μέρες ὁ κόμης σκοτώθηκε στὴ μάχη. Ἡ Λεονώρα,
ὅταν ἔγινε καλὰ κι' ἔμαθε τὸ θάνατό του, ἐγκατέλειψε τὸν
κόσμο καὶ κλείστηκε σ' ἕνα μοναστήρι. Ἐκεῖ πέρασε 10 ὀ-
λόκληρα χρόνια, ὡς ὅτου, τὸ 1933, ὁ Θεὸς τὴν λυπήθηκε καὶ
τὴν πήρε κοντά του.

Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ-ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΕΠΡΟΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΣΚΟΤΛΑΝΤ ΓΙΑΡΝΤ !...

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 26)

λαιογράφου νὰ πουλήσῃ τὸν «προγονικό» πύργο τῆς σ' ἕναν
θαθύπλουτο Ἀμερικανὸ, τὸν Ἄντζελ Μπράντ. Ἡ Σκότλαντ
Γιάρντ λοιπὸν ἔστειλε στὸν πύργο τῆς «λαίδης Μάρτσιας»
μιὰ ἀπὸ τίς γυναῖκες-ντέτεκτιβ γιὰ νὰ μᾶθη πότε ἀκριβῶς
θὰ ἐλάμβανε χώραν ἡ πώλησις τοῦ πύργου, γιὰ νὰ προβῆ
στὴ σύλληψι τῶν κακοποιῶν. Μὰ κι' αὐτὴ τὴ φορὰ τὴν ἔ-
παθε, γιὰτι ἔκανε τὴν ἀνοησία νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν ὑπόθεσι
σὲ μιὰ γυναῖκα... Καὶ ἰδοῦ: Ὁ συμβολαιογράφος τῆς «λαί-
δης Μάρτσιας» κατάλαθε ἀμέσως ὅτι εἶχε μπροστὰ του μιὰ
ἀστυνομικὸ καὶ ἔβαλε ὅλα τὰ δυνατά του γιὰ νὰ τὴν κα-
τακτῆσῃ. Κι' ἀλήθεια, μὲ μιὰ μπουτίλια παγωμένη σαμπάν-
ια κι' ἕνα σωρὸ τρυφερὰ ἐρωτικὰ λόγια, τὴν ἔκανε νὰ
χάσῃ τὰ λογικά τῆς καὶ νὰ πέσῃ ἐρωτευμένη στὴν ἀγκαλιά
του. Κατόπιν, τὴν ἔδεσε, τὴν ἐφίμωσε καὶ τὴν ἔκλεισε σ' ἕνα
σκοτεινὸ ὑπόγειο τοῦ πύργου.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα πούλησε ἀνενόχλητος τὸν πύργο τῆς
«λαίδης Μάρτσιας» στὸν Ἀμερικανὸ καὶ ἐξηφανίσθη μὲ τὴν
μεγάλῃ τυχοδιώκτρια, δίχως νὰ καταλάβῃ τίποτε ἢ ἀστυνο-
μία. Ἡ Σκότλαντ Γιάρντ τότε μόνο ἐπληροφορήθη τὴν τρα-
γικὴ ἀποτυχία τῆς, ὅταν ὁ θαθύπλουτος Ἀμερικανὸς ἔσπευ-
σε νὰ δηλώσῃ ὅτι μαζὺ μὲ τὸν πύργο εἶχε ἀγοράσει καὶ
μιὰ... γυναῖκα! Ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἦταν ἡ ἀστυνομικὸς τῆς
Σκότλαντ Γιάρντ πού θρισκόταν δεμένη στὸ ὑπόγειο...

Ἀπὸ αὐτὲς λοιπὸν τίς ἀποτυχίες καὶ ἀπὸ πολλὰς ἄλλες,
ἡ ἀγγλικὴ ἀστυνομία κατέληξε στὴ σκληρὴ ἀπόφασιν νὰ ἐ-
ξορίσῃ τίς γυναῖκες ἀπὸ τὰ στελέχη τῆς. Κι' ἔτσι στὴ Σκό-
τλαντ Γιάρντ σήμερα δὲν ὑπάρχουν πειὰ παρά μόνον ἀν-
δρες!

Α. ΝΤΕΛΑΠΙΕΡ

ΑΝΤΙΟ ΕΛΕΟΝΟΡΑ !..

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 19)

μῶς, ὅτι καλύτερα θὰ ἔκανες νὰ μὴν ἄφηνες ποτέ τίς μπου-
γάδες!...

ΕΚΕΙΝΗ.— Τολμᾷς, ἀχρεῖε, νά...
Ἡ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΟΥ.— Ἐμπρὸς, ὄλοι στὴ σκηνὴ
γιὰ τὴν τετάρτη πράξι!

***

(Μετὰ τὸ τέλος τῆς τετάρτης πράξεως)

Λυγμοὶ, ἀναστεναγμοὶ, πικρὰ καὶ σαρκαστικὰ γέλια, ἰκε-
σίες, διαμαρτυρίες, σπάσιμο θάζων, νευρικές κρίσεις, θρι-
σιές, κλάματα, φωνές, κακὸ, φασαρία στὸ καμαρίνι τῆς
πρωταγωνιστρίας...

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΟΥ.— Ἐμπρὸς, ὄλοι στὴ σκηνὴ
γιὰ τὴν πέμπτη πράξι!

***

(Μετὰ τὸ τέλος τῆς πέμπτης πράξεως)

ΕΚΕΙΝΗ (ὁ αἶνα, μαινάς, πνεῦμα τῆς
ὀργῆς καὶ τῆς ἐκδικήσεως).— Καὶ τώρα
πού τελείωσε ἡ δοκιμασία μου, ἦρθε ἡ ὥρα νὰ λογαρια-
στοῦμε! Ἀμέσως! Χωρὶς ἀναβολή! Ἀκούς τί σοῦ λέω;
Προσπάθησα μὲ τὸ παίξιμό μου νὰ κρατήσω τὴν ἡλίθια τρα-
γωδία σου... Μὰ τί μπορεῖ νὰ κάνῃ κανεὶς μπρὸς σ' ἕνα
τέτοιο μνημεῖο θλακείας;... Τὸ ἤξερα ἐγὼ ὅτι θὰ μαξιλά-
ρωναν τὴν «Ἐλεονώρα» σου!... Σοῦ τὸ εἶπα, μὰ δὲν θέλη-
σες νὰ μ' ἀκούσης! Καλὰ τὰ παθαίνεις τώρα!

ΕΚΕΙΝΟΣ.— Τὸ σφάλμα εἶνε δικό σου! Ἐσὺ κατέστρε-
ψες τὸ ἔργο μου! Δὲν μπόρεσες νὰ καταλάβῃς τὴν ψυχο-
λογία τῆς ἡρώιδος μου!...

ΕΚΕΙΝΗ.— Ὁμολογῶ ὅτι δὲν κατάλαβα τίποτα ἀπὸ τὴν
ἀνούσια αὐτὴ φλυαρία!

ΕΚΕΙΝΟΣ.— Πρόσεξε, Ἐλένη, γιὰτι θὰ μὲ κάνῃς νὰ χά-
σω τὴν ὑπομονή μου!

ΕΚΕΙΝΗ.— Σὲ προκαλῶ νὰ τὴν χάσης!... Βλάκα! Ἡλί-
θιε!...

(Ὁ κρότος μιᾶς σφαλιάρας).— Τσάφ!
ΕΚΕΙΝΗ.— Τέρας! Κακοῦργε! Τολμᾷς καὶ σηκώνεις χέρι
σὲ μιὰ γυναῖκα;...

(Ἡ ἔξοδος τῶν σφαλιάρων).— Τσάφ... τσάφ... τσούφ!...
(Ἐρχοῦν ὁ διευθυντὴς τοῦ θεατροῦ καὶ ὁ σκηνοθέτης νὰ χωρίσουν τὸν
τραγικὸ ποιητὴ καὶ τὴν πρωταγωνίστρια).

Ὁ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.— Τί συμβαίνει ἐδῶ;
Ὁ ΠΟΙΗΤΗΣ (πέφτοντας σὲ μιὰ πολυ-
θρόνα).— Ὡ! δὲν εἶνε τίποτα! Ὁ ἐπίλογος τῆς τραγω-
δίας!...
GUSTAVE GUICHES

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΤΥΦΛΗΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 50)

κι ἀθόρυβα καὶ ἀφοῦ πρῶτα ὀδηγήσῃ τὸν ἄνδρα μου ὡς
ἐμένα, ὀδηγεῖ κατόπιν καὶ μένα, πιάνοντάς με ἀπὸ τὸ χέρι
καὶ συγκρατώντάς κι' αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀναπνοή τῆς... Ἐ-
τσι, ἐνῶ φαίνομαι πὼς τὸν ὀδηγῶ ἐγὼ, στὴν πραγματικὴ
τῆς μᾶς ὀδηγεῖ αὐτὴ. Ὡ! ἔχουμε γίνει κ' ἡ δυὸ ἰκανὲς
στὸ παίγνιδι αὐτό... Γιατι πρέπει νὰ μὴ μάθῃ ποτέ ὁ Λω-
ρὰν ὅτι τὰ μάτια μου δὲν βλέπουν πειὰ!...

***

Ἡ πόρτα ἀνοίξε τὴ στιγμή ἐκείνη. Ἡ κ. Σεβρὺ σηκώ-
θηκε ἀπὸ τὴν θέσι τῆς.

Ὁ τυφλὸς ζωγράφος μπῆκε στὸ δωμάτιο. Κατόπιν του ἔρ-
χόταν ἕνα χαριτωμένο κοριτσάκι, τὸ ὁποῖο, ἀφοῦ ἔκανε
μερικὰ βήματα, ἔπιασε τὸ τεντωμένο χέρι τῆς κ. Σεβρὺ,
τὸ ἔβαλε μέσα στὸ χέρι τοῦ τυφλοῦ καὶ τοὺς ἐπῆγε κατό-
πιν καὶ τοὺς δυὸ ὡς τὴ μέση τοῦ σαλονιοῦ, ὅπου βρισκόν-
τουσαν ἡ πολυθρόνες τους.

— Κάθησε, φίλε μου, εἶπε ἡ κ. Σεβρὺ στὸν σύζυγό τῆς
μὲ φωνὴ γαλήνια καὶ σχεδὸν χαρούμενη. Ὁ κύριος εἶνε
δημοσιογράφος καὶ ἦρθε ἐπίτηδες ὡς ἐδῶ γιὰ νὰ σοῦ πάρῃ
μιὰ μικρὴ συνέντευξι...

— Καλῶς ἦρθατε, κύριε, μοῦ εἶπε ἐγκάρδια ὁ ἔνδοξος
καλλιτέχνης. Εἶμαι εὐτυχῆς ὅταν ἀκούω νὰ μοῦ μιλᾷνε γιὰ
τὸ Παρίσι καὶ γιὰ τοὺς παλιούς φίλους μου, ἀπὸ τοὺς ὀ-
ποῖους ζῶ μακρὰ. Ἀλλοίμονο! δὲν μπορῶ πειὰ νὰ δῶ τὸν
κόσμο παρά μὲ τὰ μάτια τῆς ἀγαπημένης μου συζύγου,
τῆς ἀξιοθαύμαστης αὐτῆς γυναῖκας, ἡ ὁποία βλέπει ἀντὶ
γιὰ μένα καὶ καταφέρνει κάποτε νὰ μὲ κάνῃ νὰ πιστεῦω
ὅτι βλέπω κι' ἐγώ...

Ἐνῶ ὁ τυφλὸς ζωγράφος μιλοῦσε, ἡ γιαγιά κ' ἡ ἔγγονή
εἶχαν καθῆσαι κοντὰ-κοντὰ. Καὶ τὰ γαλανὰ ὀλόανοιχτα
μάτια τῆς κ. Σεβρὺ —δυὸ μάτια νεκρὰ ὡστόσο— εἶχαν
πλημμυρίσει ἀπὸ δάκρυα...

ΠΙΕΡ ΒΑΛΑΝΤΑΝΙ